

крака, вежливо го поздравили, а единъ отъ тѣхъ казалъ на Чавдаря да поеме коня отъ дѣдо духовникъ и го разведе.

Поемайки юларя на коня, дѣдо духовникъ го запиталъ, какъ дѣ е отивалъ. Той на кратко и на бързо отговорилъ. Дѣдо духовникъ, дирейки нѣщо въ диганитѣ, успѣлъ да му кажи:

—Дирилъ си си бѣлата, като самъ си настоялъ мюдюринъ да вземе пусулката. Въ Търново на инститака ще кажешъ: „Нено Господиновъ ми дължеше 1 лира. Донесалъ я нѣкой и я далъ на Добри да ми я даде. Добри овита въ книжка я далъ на жена ми. Жена ми ми я даде и като видѣхъ въ нея да се спомѣнува револверъ азъ се уплашихъ и я дадохъ на мю-